

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818010370
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818010370.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému Z. F.

rozhodol:

Obžalovaný Z. F., nar. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom Prievidza, t.č. bytom H., B. XX, je vinný, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry C. P., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. 13 P/298/2010 - 20 zo dňa 15.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2010 bol zaviazaný platiť výživné na dcéru mesačne vždy vopred sumu 30,- eur najneskôr do 10-teho dňa v mesiaci, následne rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. 12 P/48/2016 - 39 zo dňa 07. 11. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2016 bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry mesačne sumu vo výške 150,- euro vždy vopred a najneskôr do 10-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od 01.09. 2016 k rukám matky L. P., plneniu tejto povinnosti sa páchatel vyhýbal v Prievidzi i v H.e, ako aj všade, kde sa nachádzal v období od 10.08.2016 doposiaľ tým, že nemá skutočný záujem o prácu, ktorá by mu umožnila dosahovať relevantný príjem, uspokojil sa brigádnickou prácou za nízku mzdu, nehľadá si iné zamestnanie ani cestou úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, zarobené prostriedky míňa na nepotrebné statky ako cigarety, v dôsledku čoho dlhuje oprávnenej L. P. okrem v uhradenej sumy vo výške 5210 euro sumu vo výške 490 euro, pričom bol dňa 30.10.2015 prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3, písm. c) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 2T/143/2012 - 230 zo dňa 05.04.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.04.2013, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin z výkonu trestu odňatia slobody prepustený, tým spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a za to sa odsudzuje: Podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m), § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní, potom, čo podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, vypočul obžalovaného, svedkyňu P.; podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil listinné dôkazy číslo listu 6 - 23, správy číslo listu 47 - 69, 71, register trestov číslo listu 72, 105.

Obžalovaný, okrem iného uviedol, že vyživovaciu povinnosť si plní, stará sa o dcéru, berie si ju na víkendy. Je pravdou, že mal problém so zamestnaním, v súčasnosti však si našiel prácu. Snaží sa starať o dcéru v rámci možností. Uhradil výživné 810 euro. Tvrdí, že uhradil dlh uvedený v trestnom rozkaze. Uhradil sumu 2.490 euro. Zaplatil to prevodom na účet. Zaplatil to pred pojednávaním v piatok. V období od augusta 2016 pracoval v obchodnom dome OKEY, zarobil tam 500 - 600 euro, taktiež pracoval v kebabe v Martine. Zarobil tam asi 700 euro. Táto práca bola na čierno, bez papierov. Je pravdou, že niekedy zarobil aj menej, niekedy len 100 euro, záviselo to od toho koľko hodín odpracoval, bolo tam veľa ľudí. Sumu 810 euro, ktorú uhradil z dlžného výživného, uhradil postupne. Výživné vo väčšej výške neplatil z dôvodu, že mu to nevychádzalo. Je fajčiar, denne vyfajčí krabičku cigariet. Na otázku prokurátora uviedol, že je schopný zaplatiť 1.050 euro, toto predstavuje sumu dlžného výživného od vydania trestného rozkazu.

Svedkyňa P. na hlavnom pojednávaní dňa 21.01. 2019, okrem iného uviedla, že je pravdou, že obžalovaný v žalovanom období si zvykol dcéru aj brávať. Je pravdou, že v období od 10.08.2016 si obžalovaný výživné riadne neplatil, do podania obžaloby zaplatil len 810 euro. Bolo to zaplatené poštovou poukážkou, taktiež na účet. Nejaké peniaze jej dal aj v hotovosti. Po podaní obžaloby obžalovaný zaplatil sumu 2.500 euro, táto jej prišla na účet v piatok. V žalovanom období dcéra netrpela nedostatkom základných životných potrieb. Je pravdou, že obžalovaný predtým ako poslal 2.500 euro telefonoval jej, že túto sumu zasiela. Na otázku samosudcu uviedla, že žije v spoločnej domácnosti s priateľom, od apríla 2018 poberá náhradné výživné. Na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2019, okrem iného uviedla, že pokiaľ sa týka návrhu obžalovaného na zníženie výživného vo veci 8P 30/2019 v tejto veci doteraz rozhodnuté nebolo. Ku dňu 27.08.2019 obžalovaný mal dlh na výživnom 340 euro. Na tom pojednávaní uviedla, že jej zaplatil 05.04. 2019 1.300 euro, dňa 17. 05. 2019 150 euro a dňa 06. 08. 2019 300 euro. Ku dňu 14.10. 2019 by teda mal obžalovaný dlhovať 490 euro.

Na čísle listu 7-8 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 13P 298/2010 zo dňa 15.10.2010, právoplatný dňa 17.12.2010, ktorým bol obžalovaný zaviazaný platiť na maloletú C. výživné 30,- euro mesačne, mesačne vopred, najneskôr do 10. dňa v mesiaci.

Na čísle listu 9-12 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 12P 48/2016 zo dňa 07.11.2016, právoplatný dňa 23.12.2016, ktorým bol obžalovaný zaviazaný platiť na maloletú C. s účinnosťou od 01.09.2016 výživné 150 euro mesačne, mesačne vopred, najneskôr do 10. dňa v mesiaci.

Na čísle listu 18 - 20 sa nachádza rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 143/2012 zo dňa 05.04. 2013, právoplatný dňa 05.04.2013. Týmto rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným aj za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 16 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na čísle listu 23 sa nachádza uznesenie Okresného súdu Trenčín č. 3 Pp 100/2015 zo dňa 30.10.2015, právoplatné dňa 30.10.2015, ktorým bol obžalovaný podmienečne prepustený z výkonu trestu a bola mu určená skúšobná doba 4 roky.

Na čísle listu 47 sa nachádza správa úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 09.02.2018, z ktorej vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, v období od 01.06.2016 do podania správy boli v ponuke akékoľvek voľné pracovné miesta, o ktoré sa mohol uchádzať.

Na čísle listu 56 sa nachádza správa firmy KELEM Holding s.r.o. Bojnice zo dňa 12.04. 2018, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný vo firme na skrátenej úväzok (10 hodín týždenne). Pracovný pomer bol ukončený dohodou zo strany obžalovaného z dôvodu odchodu do iného zamestnania.

Na čísle listu 61 sa nachádza správa od firmy SD Holding s.r.o. Turčiansky Peter zo dňa 29.03.2018, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol zamestnaný v spoločnosti od 01.12. 2016 do 22.02.2017, pracovný pomer bol uzavretý na skrátenej úväzok a ukončený dohodou zo strany zamestnávateľa pre prebytočnosť. Od 23.02. 2017 obžalovaného zamestnali na dohodu o pracovnej činnosti, ktorá stále trvá, príjem obžalovaného nepresahuje sumu 198,09 euro, a preto nie je možné vykonávať zrážky zo mzdy. Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin z výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Z prevedeného dokazovania je preukázané, že obžalovaný za obdobie od 10.08.2016 do rozhodnutia súdu dňa 14.10.2019 mal na základe vyššie konštatovaných súdnych rozhodnutí zaplatiť na výživné na dcéru C. P. jej matke 5.700 euro, v skutočnosti zaplatil do rozhodnutia súdu sumu 5.210 euro. Výška dlžného výživného 490 euro je preukázaná výpoveďou poškodenej L. P., taktiež listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v

prípravnom konaní. Je zrejmé, že obžalovaný po podaní obžaloby dňa 06.06. 2018 sa snažil zaplatiť zameškané výživné a naplniť tak účinnú ľútosť v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, avšak do rozhodnutia súdu ešte zostal dlhovať sumu 490 euro, čo presahuje výšku výživného za 3 mesiace. Zároveň je preukázané, podľa názoru súdu, aj výpoveďou samotného obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 21.01.2019, že obžalovaný nemal skutočný záujem zamestnať sa v rámci riadneho pracovného pomeru a dosahovať tak príjem, z ktorého by mohol vyživovaciu povinnosť plniť v plnom rozsahu. Uspokojil sa brigádnickou prácou za nízku mzdu, taktiež si nehľadal zamestnanie prostredníctvom úradu práce sociálnych vecí a rodiny ako to vyplýva z vyššie konštatovanej správy. Skutočnosť, že obžalovaný nemal záujem na platení výživného je možné konštatovať aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný prejavil väčšiu snahu o zaplatenie zameškaného výživného až v štádiu po podaní obžaloby, v období prípravného konania a predchádzajúceho obdobia platil výživné len sporadicky, do podania obžaloby zaplatil len sumu 810 euro. Po podaní obžaloby už s výnimkou 490 eura, zvyšok zameškaného výživného vo výške 5.210 euro zaplatil. Vzhľadom na tieto skutočnosti s prihliadnutím na vykonané dokazovanie súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na to skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov bol doteraz 7 krát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona. Podľa výpisu z evidencie priestupkov zo dňa 19.04.2018 v priestupkovom konaní postihnutý nebol.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti, ktoré sú dôležité pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery súd zistil, že v prípade obžalovaného existuje jedna príťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený), nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Vzhľadom na ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica v zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) prichádzalo do úvahy obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 28 mesiacov do piatich rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu na základe uznesenia Okresného súdu Trenčín č. 3Pp 100/2015 zo dňa 30.10.2015, právoplatné dňa 30.10.2015 prichádzalo do úvahy obžalovanému uložiť nepodmienečný trest. Takýto druh trestu aj obžalovanému bol uložený avšak za použité ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pretože podľa názoru súdu vzhľadom na okolnosti prípadu by uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí od 28 mesiacov nepodmienečne do piatich rokov bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj uloženie trestu kratšieho trvania a to konkrétne vo výmere 13 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Za okolnosti prípadu, ktoré odôvodňujú použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona považuje súd najmä skutočnosť, že obžalovaný počas trestného konania uhradil väčšinu zameškaného výživného, celkom vo výške 5.210 euro a zostal tak dlhovať za žalované obdobie 490 euro. Pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného a ide o trest potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatelmi obdobnej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.